

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1263/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат из ..., против тужених „Johnson Electric“ д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник Владимир Крнетић, адвокат из ..., „Put inženjering“ д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из ... и „Izomag MD“ д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник Новица Стефановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3406/2022 од 30. септембра 2022. године, у седници већа одржаној дана 14. јуна 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3406/2022 од 30. септембра 2022. године у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев, те ставовима другом и трећем изреке и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3406/2022 од 30.09.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П1 3084/18 од 20. маја 2021. године, у одбијајућем делу става првог изреке у односу на туженог „Izomag MD“ доо Ниш, тако што је овај тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износе од још 62.000,00 динара за претрпљене физичке болове, још 36.000,00 динара за претрпљени страх и још 134.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, док је тужбени захтев за исплату већих од досуђених а до тражених износа од 300.000,00 динара за претрпљене физичке болове, од 200.000,00 динара за претрпљени страх и од 700.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, са законском затезном каматом почев од 20.05.2021. године до исплате одбијен као неоснован. Преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и у ставу другом изреке, у односу на тужене „Put inženjering“ доо Ниш и „Johnson Electric“ доо Ниш, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да му ови тужени солидарно надокнаде нематеријалну штету у износу од 208.000,00 динара за претрпљене физичке болове, у износу од 144.000,00 динара за претрпљени страх и у износу од 496.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, са

законском затезном каматом почев од 20. маја 2021. године, као и материјалну штету у износу од 2.742,29 динара са законском затезном каматом почев од 20. новембра 2018. године до исплате. Преиначена је одлука о парничним трошковима, тако што је тужени „Izomag MD“ доо Ниш, обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 360.783,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате, а тужилац обавезан да туженима „Johnson Electric“ доо Ниш и „Put inženjering“ доо Ниш, накнади трошкове парничног поступка у износу од по 285.535,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке о трошковима поступка до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у одбијајућем делу става првог, те ставова другог и трећег изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени „Put inženjering“ доо Ниш је благовремено поднео одговор на ревизију.

Испитујући правноснажну пресуду донету у другом степену у побијаном делу у складу са одредбама чланова 403. став 2. тачка 2. и 408. ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.72/11...18/20), Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, али је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Према чињеничном утврђењу на коме је заснована побијана пресуда тужилац (рођен 1981. године), је био запослен код туженог „Izomag MD“ доо Ниш на одређено време, на пословима Предметна штета последица је пада тужиоца кроз необезбеђен отвор, димензија 2,10 x 1,6 метара на равном крову, са висине 10,20 м, на коме је послодавац тужиоца, као подизвођач радова изводио радове полагања хидроизолационе мембране на градилишту. Инвеститор радова био је првотужени „Johnson Electric“ доо Ниш, а главни извођач радова друготужени „Put inženjering“ доо Ниш.

Првостепени суд је становишта да су сва три тужена лица солидарно одговорна тужиоцу за штету која је последица пада, као запосленом трећетуженог по правилима о објективној одговорности из чланова 173. и 174. ЗОО. Са полазиштем на констатацију у записнику о инспекцијском надзору утврђује да Планом превентивних мера нису били обухваћени радови на крову, да је послове безбедности и здравља на раду обављало правно лице са лиценцом „Екоком“ доо Ниш, а на основу налаза и мишљења вештака да је до повреде на раду тужиоца дошло због пропуста у планирању, организовању и извођењу радова на градилишту. Са друге стране, тужилац је знао да није везан и да су отвори на крову необележени, те је имао могућност да одбије да ради у складу са чланом 33. став 1. тачка 1. Закона о безбедности здравља на раду, па његове пропусте првостепени суд по одредбама члана 192. и 205. ЗОО цени са 20%, за који део умањује пуне износе одмерене накнаде спорне штете.

Другостепени суд одбија тужбени захтев у односу на туженог инвеститора (наручиоца) „Johnson Electric“ доо Ниш, те извођача „Put inženjering“ доо Ниш, налазећи да не постоји основ њихове одговорности ни по основу кривице, ни по основу вршења опасне делатности или коришћења опасне ствари, пошто тужилац није ни у каквом правном односу са овим туженим лицима. Оцењује допринос тужиоца настанку штете са 10% , па одлучује о тужбеном захтеву, тако што за овај део спрам одговорности тужиоца тужбени захтев одбија као неоснован.

Становиште другостепеног суда о одсуству деликтне грађанске одговорности тужених „Johnson Electric“ доо Ниш и „Put inženjering“ доо Ниш, нема утемељење у материјалном праву, пошто одредба члана 207. ЗОО изричито прописује да су

наручилац (инвеститор) и извођач радова на непокретности солидарно одговорни трећем лицу за штету која му настане у вези са извођењем тих радова. Наведено законодавно решење предвиђено је управо у сврху заштите трећих лица од вануговорне одговорности за штету, која свој основ у конкретном случају има у реализованом ризику обављања опасне делатности по одредбама чланова 173. и 174. ЗОО.

Осим тога, другостепени суд је пропустио да наведе разлоге за измену процене доприноса тужиоца настанку штете, а имајући у виду утврђене чињенице које је првостпени суд узео за подлогу своје одлуке и на тако утврђене чињенице применио материјалноправне одредбе чланова 192. и 205. ЗОО.

У поновљеном поступку другостепени суд ће, имајући у виду пропусте на које је напред указано, недвосмислено утврдити чињенице садржине Плана превентивних мера и разлога због којих радови на крову на изолацији нису обухваћени овим планом, да ли су правила грађевинске струке налагала давање инструкција запосленима о начину обављања хидроизолационих радова када отвори на висини нису обезбеђени, да ли је тужиоцу било ко од надређених пре извођења радова дао инструкције о начину кретања по подлози, на који начин су се у конкретним околностима запослени могли обезбедити од пада по прописима о заштити на раду, у ком положају и који посао је тужилац обављао пре пада и да ли је могао да види отвор, па ће на основу тако утврђених чињеница бити у прилици да изврши процену правилности закључка првостепеног суда о постојању и обиму доприноса тужиоца настанку штете.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 416. став 3. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић